

KÚRIA

Bfv.III.1.500/2014/4.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év május hó 22. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt az I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a XXI. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Pest Megyei Bíróság 7.B.81/2006/2005. számú, illetőleg a Győri Ítéltábla Bf.86/2011/86. számú ítéletét a XXI. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I. A Pest Megyei Bíróság Budapesten, a 2010. június 1-jén kihirdetett 7.B.81/2006/2005. számú ítéletével a XXI. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként, folytatólagosan elkövetett lopás büntetében [1978. évi IV. törvény (régí Btk.)

316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c), d) pontja, (6) bekezdés b) pontja; tényállás: I/5., I/7.]. Ezért őt mint bűnszervezetben elkövetőt 3 évi fegyházbüntetésre és a közügyektől 3 évi eltiltásra ítélte, egyben megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.

A XXI. rendű terhelt esetében védelmi fellebbezés alapján eljárva a Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2012. március 22-én meghozott Bf.86/2011/86. számú ítéletével az elsőfokú határozatot - a XXI. rendű terhelt tekintetében - helybenhagyta.

II. Az elsőfokú ítélettel megállapított tényállás - XXI. rendű terhelt magatartására vonatkozó és a másodfokú bíróság által is irányadónak tartott részének - eljáró bíróság szerinti jogi értékelése a következő.

Az elsőfokú bíróság szerint az irányadó tényállás alapján az adott bűncselekmények vonatkozásában fennállnak a bűnszervezet megállapításának a Btk. 137. § 8. pontja szerinti törvényi feltételei. Tárgyi és személyi összefüggés van a felrótt bűncselekmények között. Középpontban az olajlopás állt, amihez kapcsolódott a többi bűncselekmény.

A bűnszervezet belső tagozódása - a vezetői, irányítói és ehhez kapcsolódó végrehajtói szint - erő- és érdekviszonyok mentén állt össze. Pontosán kimunkált volt a belső felépítés, a konkrét szerep, feladat.

Mindezekből levonható következtetés, hogy a bűnszervezet vezetője a XXIV. rendű és a XXV. rendű terhelt volt. Az I. rendű, a II. rendű, a III. rendű és a XXIII. rendű terhelt pedig szintén vezetői szerepet töltött be, de a XXIV. rendű és a XXV. rendű terhelt alatti szinten.

A vezetőkhöz kötődött a végrehajtói szint. Ekként a XXIV. rendű és a XXV. rendű terhelthez volt köthető a XXXV. rendű terhelt, a XXXVI. rendű és a XXXVII. rendű terhelt, továbbá a XXII. rendű terhelt.

Az I. rendű és II. rendű terhelthez köthető a M.-nél dolgozó XV. rendű terhelt, hozzá kapcsolódott a XIV. rendű, a XXI. rendű, a XL. rendű, a XIX. rendű és a XX. rendű terhelt is.

A XXIII. rendű terhelthez köthető a XXVII. rendű és a XXVI. rendű terhelt.

A III. rendű terhelthez pedig a XI. rendű, a XIII. rendű, a XII. rendű, a IV. rendű terhelt, s őhöz kapcsolódott az V. rendű terhelt is.

A kiemelt biztonsági kategóriájú M. Zrt. sérelmére elkövetett bűncselekmény-sorozat megvalósítása eleve magas szinten szervezett, széles körben összehangolt tevékenységet igényelt, aminek a tényállás szerinti bűnözői csoport maradéktalanul eleget tett.

Mindezzel tisztában voltak a bűnszervezetbe kívülről bevont terheltek (a M. Zrt. belső emberei, vagy rendőrök, avagy a kapcsolatrendszer során beszervezett egyéb személyek), akik ismeretei feltételét képezték a bűncselekmény kivitelezésének, ami szintén a szervezett elkövetést támasztja alá.

Ekként volt lehetséges éjjelente

- több ezer literes tartálykocsik bemenetele a M. Zrt. sz-i finomítójába, és szivattyúkkal rácsatlakozás a megfelelő vezetékre,
- több forduló lebonyolítása; valamint
- (később) a finomító területén csőcsonk kialakítása és a nyomás alatt lévő vezetékre rácsatlakozás,
- több méter vezeték lefektetése (a finomítón belül és kívül), továbbá
- a lopott üzemanyag tárolása, értékesítése.

Mindez nem valósítható meg anélkül, hogy a benne résztvevő személyek a szervezett elkövetéssel tisztában legyenek. Ez állapítható meg mindazok esetében, akik legalább 2 alkalommal vettek részt olajlopásban. Így a XXI. rendű terheltek is tisztában kellett lennie azzal, hogy szervezett csoportban tevékenykedik.

Az irányadó tényállás I. pontja szerinti (így az I/5. és I/7. pont alatti) esetekben a bűnszervezet alapvetően az olajlopást célozta.

A tényállás I/5. pontjának lényege szerint (elsőfokú ítélet 103.-104. oldal] az ún. „pufferkapus” olajlopási cselekményeket megelőzően az I. rendű terhelte telefonon felhívta a XXI. rendű terhelte a 2004. decemberi olajlopásban közreműködésre. Erre a XXI. rendű terhelte felvette a kapcsolatot a III. rendű terhelttel, hogy megtudja, mi lesz a feladata. A III. rendű terhelte beszervezte a XIII. rendű, a XI. rendű és a XII. rendű terhelte is, s velük, továbbá a XXI. rendű, a XL. rendű és a XIV. rendű terhelttel 2004. december 26-án 22 óra tájban találkozott, kiosztotta részükre a kifejezetten a bűncselekmény elkövetéséhez használandó mobiltelefon-készülékeket, és megbeszélték az elkövetés részleteit.

Ezt követően a XXI. rendű terhelte még éjfél előtt a pufferkapu melletti kerítésen bemászott a M. Zrt. területére és kinyitotta a kaput, amin át társai tehergépkocsival behajtottak, majd a XXI. rendű terhelte a kaput bezárta és elment. Ezt követően a XXI. rendű terhelte folyamatos mobiltelefon-kapcsolatot tartott a

tehergépkocsik ki-bejárását a biztonsági kamera időszakos kitakarásával, részint a pufferkapu nyitásában és zárásában való közreműködéssel biztosító terhelt-társával.

Az éjszaka folyamán négy tartálykamion hajtott be, lett illegálisan feltöltve és hajtott ki. Az utolsó kihajtását követően a XXI. rendű terhelt ismeretlenül maradt három társával a nyomok eltüntetése érdekében feltakarította az utat és utolsóként bezárta a pufferkaput. Az így eltulajdonított üzemanyag értéke - jelentős - 22.751 MFt volt.

Az elsőfokú bíróság szerint társtettesi magatartást valósítottak meg a használaton kívüli pufferkapu nyitói, zárói, akik tevékenyen közreműködtek abban, hogy a tulajdonos birtokából ténylegesen kikerüljön az eltulajdonítani szándékozott kamionnyi üzemanyag. E magatartás ugyanis elengedhetetlen volt ahhoz, hogy az üzemanyag kijusson a finomító területéről, az ilyen módon való elvétel ezáltal realizálódhatott.

A tényállás I/7. pontjának lényege szerint (elsőfokú ítélet 110.-112. oldal) az ún. vezetékes olajlopási cselekmény esetében, a M. vezetékére történő csonk felszerelésének munkálataiban a XXXIX. rendű, a XXVIII. rendű, a XIII. rendű és a III. rendű, az I. rendű terhelt és más személyek mellett a XXI. rendű terhelt is részt vett. Az ennek folytán eltulajdonított üzemanyag értéke - jelentős - 11.949 MFt volt.

Az eljáró bíróság szerint e magatartása részesi, bűnsegédi magatartást valósított meg, s XXI. rendű terhelt I/5. és I/7. tényállás szerinti magatartása folytatólagosan elkövetett.

Mindezek alapján az eljáró bíróság a XXI. rendű terheltet is a bünszervezetben elkövetőnek minősítette.

Az eljáró bíróság szerint a bünszervezet létének - a törvényi fogalom alapján - nem feltétele akár egyetlen bűncselekmény befejezett elkövetése vagy megkísérlése. A törvény ugyanis a meghatározott súlyú bűncselekmények elkövetését, mint szervezeti célt tételezi a fogalom részeként, s nem követeli meg e bűncselekmények tényleges megvalósítását.

A bünszervezetben tevékenykedő tudatának nem kell átfognia az általa elkövetett, vagy elkövetni szándékozott bűncselekmény büntetési tételeit. Elegendő, ha tisztában van azzal, hogy súlyos bűncselekményt követett el, illetve szándékozott elkövetni.

A XXI. rendű terhelt pontosan tudta, milyen bűncselekmény elkövetéséhez járul hozzá. Azt is tudta, hogy folyamatos bűnelkövetés különböző cselekményeiről, állomásáról van szó, hiszen

később a korábbival egyező bűncselekmény elkövetésében vett részt.

A másodfokú bíróság szerint az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett az XXI. rendű terhelt bűnösségére, s a felrótt bűncselekmény minősítése - rá vonatkozó teljes körű és helytálló jogi indokolással együtt - törvényes.

A bűnszervezet léte, annak összehangolt működésére és céljára vont következtetések ténybeli alapjait a tényállás rögzíti. A tényállás I/5. (I/6.) és I/7. pontjában rögzített lopások minősítése is megfelel az anyagi jogszabálynak.

A másodfokú bíróság egyetértett a lopási cselekményekkel okozott kár összegének megállapításával. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett a forgalmi értékre, ami megfelel az anyagi jogi szabályoknak és ítélezési gyakorlatnak.

III. 1. A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a XXI. rendű terhelt védője terjesztett elő - a Be. 416. § (1) bekezdés a) és b) pontját megjelölve - felülvizsgálati indítványt a bűnszervezetben elkövetés megállapítása miatt, annak mellőzése, a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

Indokai szerint a XXI. rendű terheltnek két magatartása van, az egyik a 2004. december 26-i, ami a pufferkapus cselekmény, a másik pedig a 2004. október 31-i, ami a csonk felszerelésében részvétel. Ugyanakkor a csonk felszerelésében részvétele miatt csak jóval később lett megvádolva, így nem volt módjában korábban védekeznie ez ellen. Másrészt e két magatartás - álláspontja szerint - nem ad alapot a bűnszervezetben elkövetés megállapítására.

2. A Legfőbb Ügyészség a BF.1734/2014. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta, és a megtámadott határozat - XXI. rendű terhelt tekintetében - hatályban tartását indítványozta.

Indokai szerint a XXI. rendű terhelt az irányadó tényállás alapján az olajlopások elkövetésére kialakított bűnszervezet az I. és II. rendű terhelthez kötődő tagja volt. A bűnszervezet léte és a XXI. rendű terhelt abban kifejtett cselekvőségére a tényállás alapján vont jogkövetkeztetés pedig törvényes.

IV. A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős ítélettel szembeni jogi - és nem pedig ténybeli - kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 416. §-ának (1) bekezdésében megjelölt anyagi és eljárásjogi okból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

A Be. 423. § (1) bekezdése alapján felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, ami a felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható; felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak nincs helye [Be. 419. § (1) bek., 388. § (2) bek.]

Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a - minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül - kiszabott büntetés, illetve mértékének vitatására. A jogkövetkeztetések - így a bűnösség megállapításának - helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja alapján valóban felülvizsgálatnak van helye, ha a kiszabott büntetés a törvénysértő minősítés vagy a büntető anyagi jog más szabályának megsértése miatt törvénysértő. E körbe tartozik, ha a bűnszervezetben elkövetés törvénysértő megállapítása folytán a kiszabott büntetés törvénysértő.

A bűnszervezetben elkövetés esetén ugyanis az 5 évi vagy ezt meghaladó büntetési tétellel fenyegetett bűncselekmény büntetési tételének felső határa a kétszeresére emelkedik (régi Btk. 98. §). Következésképpen amennyiben a bűnszervezetben elkövetés megállapítása anyagi jogszabálysértő, a felemelt tételkeretek közötti büntetéskiszabás elvben törvénysértő büntetés kiszabását eredményezheti. Jelen ügyben azonban erről nincs szó.

2. A XXI. rendű terhelt érdekében előterjesztett felülvizsgálati indítvány vitatta, hogy e terhelt (a tényállás I/5. és I/7. pontja alatti) lopási cselekményben részvételével bűnszervezet tevékenységéhez kapcsolódott.

A bűnszervezet fogalmi ismérveit a régi Btk. 137. § 8. pontja akként határozza meg, hogy három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja 5 évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel fenyegetett szándékos bűncselekmények elkövetése.

Ez a fogalom-meghatározás világosan elkülöníti a bűnszervezetet a szervezett bűnözés másik alapformájától, a bűnszövetségtől, amely a 138. § 7. pontja szerint azt jelenti, hogy minimálisan két személy szervezetten követ el bűncselekményeket, vagy legalábbis erre nézve megállapodik, és a megállapodás alapján legalább egy bűncselekmény kísérleti szakba is lép, de nem jön létre bűnszervezet.

A két szervezett bűnelkövetési formát tehát a minimális létszám, a szervezettség foka és a szerveződés célja megkülönbözteti.

A bűnszervezet a hosszabb időre szervezettség és az összehangolt működés folytán magasabb fokú szervezettséget jelent, mint ami a bűnszövetségben elkövetéshez megkívántatik. Ez utóbbi ugyanis több bűncselekmény elkövetésére vonatkozó egyszerű megállapodással is létrejön, ha annak alapján legalább egy bűncselekményt megkísérelnek.

Emellett a célzott bűncselekményeket illetően is minőségi többletet hordoz a bűnszervezet, hiszen amíg a bűnszövetségbeli bűnelkövetők célja bármilyen súlyú bűncselekmények elkövetése lehet, a bűnszervezet csak súlyos megítélésű bűncselekmények elkövetésére szerveződik.

Az eljáró bíróságok helyesen állapították meg, hogy a felrótt (I/5. és I/7. tényállás szerinti) bűncselekmények elkövetése a bűnszervezet keretei között történt.

A bűnszervezetben elkövetés megállapításának alapvető feltétele, hogy a bűncselekmény a bűnszervezet céljával összefüggésben valósuljon meg.

Szigorú értelemben a bűnszervezetben elkövetés szempontjából az a kérdés közömbös is (amint ezt a 4/2005. BJE hangsúlyozza), hogy az elkövető a bűnszervezet vezetője, tagja, vagy akárcsak alkalmilag egy vagy egy-két bűncselekmény tetteseként vagy részeseként kapcsolódik bűnös magatartásával a bűnszervezet keretei között megvalósuló bűncselekmény elkövetéséhez.

A bűnszervezetben elkövetés az utóbbi esetben is megállapítható, feltéve, hogy az elkövető tudja, felismeri, hogy bűnszervezet keretei között cselekszik. Amíg ez a tudomás a bűnszervezet vezetőjénél vagy tagjánál egészen nyilvánvaló, addig a bűnszervezetben elkövetéshez alkalmilag kapcsolódó bűnelkövetők esetében ez a kérdés gondos vizsgálatot igényel.

Amennyiben tényszerűen megállapított, hogy egy adott bűncselekményt bűnszervezet működésének keretei között követnek el, a végrehajtás objektív körülményeiből lehet levonni azt a következtetést, hogy az alkalmos elkövető felismerte, bűnszervezet keretében cselekszik.

Az elkövetőnek azt nem feltétlenül kell ismernie, hogy melyek a bűnszervezet létrejöttének körülményei. Elégséges, ha a bűnszervezet tárgyi értelemben vett és előbb ismerttetett sajátosságainak, fogalmi ismérveinek az ismeretében csatlakozik

cselekményével a bűnelkövetéshez.

Tehát egyfelől felismeri, hogy a szervezet összehangoltan működő - aminek nem feltétele, hogy az egyes elkövetők közvetlen kapcsolatban legyenek, ismerjék egymást -, másfelől felismeri, hogy az a szerveződés, amelynek keretei között a konkrét bűncselekmény zajlik, nem egy alkalmi csoportosulás, amely egy vagy egynéhány bűncselekmény elkövetésére jött létre, hanem hosszútávú célok megvalósítására, ennek alárendelten súlyosabb megítélésű bűncselekmények elkövetésére alakult meg.

Erre a jogi következtetésre rendszerint az ad alapot, ha az elkövetési magatartások egymást kiegészítő jellegűek és azok kapcsolódása a célzott és végrehajtott bűncselekményhez szükségszerű, ezáltal az adott tényállásszerű elkövetési magatartás keretei közé illeszkedő rész-cselekmény más személy előző cselekményéhez társul, avagy tevékenysége a célzott bűncselekmény megvalósulásához további láncolatot tevékenységet feltételez.

3. Jelen ügyben a bűnszervezet léte, és arra, hogy a felrótt cselekmények a bűnszervezeti működés körében zajlottak, az irányadó tényállás I/2. pontjából is következtetések adódnak.

A jogerős ítélet I/2. tényállása - a felülvizsgálati eljárásban is érinthetetlenül - tartalmazza azokat a tényeket, amelyek alapján az eljáró bíróság jogi következtetéssel a bűnszervezet létrejöttét megállapította és jogi következtetést vont arra is, hogy mely bűncselekmények valósultak meg e bűnszervezet működésének keretei között (elsőfokú ítélet 190.-195. o.).

Egyértelműen rögzíti a tényállás, hogy miként, milyen célból, milyen addig is működő bűnözői csoportosulásokból alakult ki ez a szervezet, és mely időpontban érte el szervezettségének azt a fokát, ami a bűnszervezet ismérveinek megfelel. Meghatározza a tényállás azt is, hogy melyek azok a szervezeti célok, amelyek végrehajtására és a végrehajtás védelmére összehangoltan működő szerveződés szükséges.

Rögzíti a tényállás, kik ennek a szervezetnek a tényleges vezetői, továbbá az egyes vezetők milyen szervezeti funkciókat láttak el.

Rögzíti a tényállás végül azt is, hogy az egyes terheltek, akik a szervezett keretek közötti bűncselekményekben részt vettek, mely vezetői körhöz kapcsolódtak és milyen feladatot láttak el. Utalásokat tartalmaz a tényállás arra, hogy a szervezeten belüli szerepek a működés során miként változtak.

Ezekből a tényekből kifogástalan jogi következtetést vont le az elsőfokú bíróság az adott szervezet bűnszervezet fogalmi

ismérveknek való megfelelőségéről, valamint arra nézve is, hogy mely bűncselekmények valósultak meg a bűnszervezeti működés keretein belül.

Ez a része a tényállásnak - az események kronológiáját a státuszokban és szerepekben való változásokat érzékeltetve - egyértelművé teszi a bűnszervezet létrejöttét, a bűnszervezet vezetőinek kapcsolati rendszerét, az egyes szervezeti vezetői szintekhez kapcsolódó végrehajtó személyeket.

Eszerint a XXI. rendű terhelte az I. és II. rendű terhelthez kötődött, utóbb pedig III. rendű terhelttel is kapcsolatban állt.

A tényállás I/2. pontja szerinti szervezet kétséggel kívül megfelel azoknak a fogalmi ismérveknek, amelyeket a régi Btk. 137. § 8. pontja bűnszervezetként határoz meg, mégpedig mind létszámánál fogva (3 vagy több személy), mind összehangoltan működő szervezete folytán, mind a hosszabb időre kialakított szervezete okán, mind céljait illetően (5 évi vagy súlyosabb, szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmények elkövetése).

A tényállás I/2. pontja szerinti szervezettségben megvalósított I/5. és I/7. pont szerinti vagyoni elleni bűncselekmények végrehajtása messze túlmutatott a régi Btk. 137. § 7. pontjában meghatározott bűnszövetséghez megkívánt alacsonyabb szintű szervezettségen, amelyhez elégséges a több bűncselekményre vonatkozó előzetes megállapodás alapján legalább egy bűncselekmény megkísérlése is.

Nem kétséges a tényállás alapján a hosszabb időre szervezettség megállapíthatósága.

A hosszabb időre szervezettség vitathatatlanul megnyilvánult abban, hogy az ún. puffercapus olajlopás mellett folyamatban volt a vezetékes olajlopás szervezése, amely nyilvánvalóan többszöri tartós lopási cselekmények sikerét volt hivatott biztosítani.

Ehhez képest a tartálykocsis olajlopás mértéke (vele párhuzamosan a vezetékes olajlopás tervbevétele, kiépítése) olyan körülmények, melyek nem elszigetelt, hanem hosszútávra szóló elkövetésre szerveződést jelentenek.

Az összehangolt működésre szintén számos adattal szolgál az irányadó tényállás.

A tartálykocsis (miként a vezetékes) olajlopás végrehajtása arra mutat, hogy a különböző feladatokat kellőképpen összehangolták. Kiépített információs rendszerben tisztában voltak azzal, hogy mikor, milyen anyag keverése folyik a finomítóban és az milyen

hálózaton keresztül halad át. Megszervezték a biztonsági berendezések jelzéseinek semlegesítését, a belső biztonsági szolgálat, a fegyveres biztonsági őrsg egyes tagjainak aktív közreműködésével. Szervezetten ment végbe a lopott olaj szállítása, tárolása, terítése.

Mindezek alapján a bűnszervezet léte érdemben vitathatatlan, a szervezettség foka, jellege, a kialakult struktúra mindenképpen túlmegy azon a határon, amelyet a bűnszövetség jelent.

4. Megjegyzi a Kúria, hogy - amint az eljáró bíróság kifejtette - az adott nagyságrendű olajlopási cselekmények végrehajtása az adott helyen feltétlenül az abban résztvevők együttműködését igényelte. Aki e cselekményekben részfeladatot látott el, szükségképpen tisztában volt azzal, hogy rajta kívül legalább két másik személy ugyanezen bűncselekmény végrehajtása körében más részfeladatot lát el. Sőt, azzal is tisztában volt, hogy a lopás adott módja ilyen mennyiségben - tehát kamionszámra (illetve az I/7. tényállási pont szerint csővezetéken) - rendkívül magas fokú szervezettséget igényel, és abban szükségszerűen a M. munkatársainak is részt kell venniük.

Ekképpen azoknak a terhelteknek, akik legalább két alkalommal részt vettek a lopási cselekményekben, kétséget kizáróan tisztában kellett lenniük azzal, hogy egy bűnszervezet működése körében cselekszenek. Továbbá, ezek az elkövetők azzal is tisztában voltak, hogy a tevékenységük egy folyamatos jellegű bűnelkövetés egyik állomása.

Ezzel az ítéleti állásponttal a Kúria messzemenően egyetértett.

Így a XXI. rendű terhelt esetében - aki társtettes minőségben az ún. pufferkapus és bűnsegédként a vezetékes lopási cselekmény elkövetője - minden szempontból helytállónan jutott az eljáró bíróság arra az álláspontra, hogy a bűncselekményben való részvétele során felismerte, cselekményével egy bűnszervezet keretei között végrehajtott lopáshoz kapcsolódik.

5. A felülvizsgálati indítványban foglaltak kapcsán rámutat a Kúria, hogy a Be. 416. § (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati okok körén kívül esik az olyan eljárási indok, amely a vádemelést megelőző időszakra vonatkozik, illetve amely nem tartozik a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában kimerítően felsorolt, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértések közé.

V. Ekként a Kúria a Be. 424. § (1) bekezdése alapján tanácsulésen eljárva - miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. §-ának (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványnak nem adott

helyt, s a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján, a XXI. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a bíróság - a Be. 421. §-ának (3) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2015. május 22.

Dr. Belegi József s.k. a tanács elnöke, Dr. Márki Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

*írnok
BÉ*